

ਏਲੀਆਹ — ਸੰਖਿਆ ਤੇਰ੍ਹਾਂ

ਛਿਆਲੀ

Jeff Pippenger

2023-10-19

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਜੋੜ ਰਹੇ ਸਾਂ। ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਿਆਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਾਰਪਤਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋ ਕੌਮਾਂ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੌਮ ਬਣ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਲੈ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਕੌਮ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋ ਕੌਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਦੋ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾਣਗੇ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਮੁਰਤੀਆਂ ਨਾਲ, ਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਨਾ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਭੀ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਸਤੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਚਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਾਂਗਾ; ਤਦ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸੇਵਕ ਦਾਉਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਇੱਕ ਹੀ ਚਰਵਾਹਾ ਰੱਖਣਗੇ; ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਰ ਵੱਸਦੇ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਗੇ, ਉਹ ਭੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਲਈ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸੇਵਕ ਦਾਉਦ ਸਦਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਦੀਵੀ ਵਾਚਾ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਸਦਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਨਿਵਾਸ-ਤੰਬੂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਸਦਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਜਾਣ ਲੈਣਗੀਆਂ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 37:21-28।

ਕਈ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ—ਜੋ ਦੋ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਚਾਰ “ਆਗਮਨਾਂ” ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ, 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

“ਸਾਡੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਗਮਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਆਗਮਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਗਮਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ—ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੱਤੀ 25 ਵਿੱਚ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਵਰਣਿਤ ਦੂਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 426.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਜਿਸ ਪਹਿਲੀ “ਆਮਦ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦੀ ਉਸ “ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ” ਲਈ ਆਮਦ ਹੈ, ਜੋ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਇਤ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਅਤੇ ਤੇਰਹੀ ਆਇਤ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, “ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ

ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਹੇਗਾ, ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਵੇ?" ਚੌਦਹੀ ਆਇਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ "ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਲੈ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ, ... ਅਤੇ ਜੇ ਕੌਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ," ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੂਜੇ "ਆਉਣ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ, ਪਦ ਤੋਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਵੇਗਾ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਹੀ ਜਾਤੀ ਬਣਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਮਸੀਹ ਨੂੰ "ਦਾਉਦ" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੇਰਾ ਦਾਸ ਦਾਉਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ, ਦਾਉਦ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ "ਇੱਕ ਹੀ ਚਰਵਾਹਾ" ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦਾ "ਦਾਸ ਦਾਉਦ" ਵੀ "ਸਦਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।" ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਉਪਾਧੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਜਾਜਨ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪ੍ਰਜਾਜਨ ਨਾ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਸੁਰਗ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਲੋਕ, ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ: ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਟਲੇਗੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 7:13, 14.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਤੀਜਾ "ਆਗਮਨ" ਉਹ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ "ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ" ਵਜੋਂ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ "ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ; ਤਦ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ," ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ" ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ "ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ" ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ, ਜੋ "ਸਦੀਵੀ ਵਾਅਦਾ" ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਤਦ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ "ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ" "ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ" "ਥਾਪੇਗਾ," ਅਤੇ "ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਜਾਣ ਲੈਣਗੀਆਂ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹੋ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ; ਅਰਥਾਤ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹੋ; ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਹਾਰ ਸਕੇਗਾ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੌਣ ਠਹਿਰ ਸਕੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧੋਬੀਆਂ ਦੇ ਸਾਬਣ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਖਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਭੇਟ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਮਲਾਕੀ 3:1-4।

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਜਿਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ "ਵਾਚਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ," ਏਲੀਆਹ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ "ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ" ਨੂੰ "ਸ਼ੋਧਕ ਦੀ ਅੱਗ" ਵਾਂਗ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ।

ਦੂਜਾ "ਆਗਮਨ" ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਦੂਲੇ ਦਾ ਆਗਮਨ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਵਾਰ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੌਮ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ "ਪਰਜਾ" ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕਿ ਉਹ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵੇਗਾ।" ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, ਉਹ ਚਾਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਜੋ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਚਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਏਲੀਆਹ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਏਲੀਆਹ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ "ਮਹਾਂਯਾਜਕ," "ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ," "ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ," ਅਤੇ "ਦੁਲੇ" ਵਜੋਂ ਆਉਣ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।

ਤਿੰਨ ਸਾੜੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਇਲਿਆਹ ਸਾਰੇਪਤਾ ਤੋਂ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਹਾਬ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਰਮਲ ਉੱਤੇ ਬੁਲਾਏ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੱਠੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ ਜਾਣ ਲੈਣਗੀਆਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਕਰਮਲ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਚੇਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਅਲ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੇਵਲ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੌਣ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿ ਸੱਚਾ ਨਬੀ ਕੌਣ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਮੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡੇਲਦੇ ਰਹੋਗੇ? ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲੋ; ਪਰ ਜੇ ਬਾਅਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲੋ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ, ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਹੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਬੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਪਰ ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀ ਚਾਰ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 18:21, 22.

ਆਹਾਬ ਸਮੇਤ ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਜਾਣ ਗਿਆ ਕਿ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ। ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦਾ ਉਤਰਨਾ ਉਸ ਘੜੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਿਵਾਸ ਥਾਪਿਆ। ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਇਸ ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਲ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦੇਵਤਾ ਸੀ।

ਸਾਰਪਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਉਹ ਅਚਰਜ, ਜਦੋਂ ਐਲੀਆਹ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਿਟਾਇਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਗਿਆ ਕਿ ਐਲੀਆਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਰਮਲ ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਅਚਰਜ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸਿਧ ਕੀਤੀ। ਕੇਵਲ ਕਰਮਲ ਦੀ ਅੱਗ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਲੀਆਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਨਬੀ ਸੀ, ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਸ ਸੱਚੇ ਨਬੀ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਜ਼ੇਬਲ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਨ।

ਕਰਮਲ ਉੱਤੇ ਐਲੀਆਹ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1798 ਵਿੱਚ, ਯਿਜ਼ਬੇਲ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਐਲੀਆਹ ਸਾਰੇਪਤਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਭੇਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਕਿਹੜੀ ਕਲੀਸਿਆ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ ਸੀ।

ਸਾਰੇਪਤਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਥਿਆਤੀਰਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਵਿਵਾਹ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਧਵਾਪਨ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਪੁੱਤਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਕੇ ਦੇ ਸਾੜੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਜ਼ੇਬਲ ਨੇ ਕਤਲ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਉਹ ਅੱਗ ਲਈ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰ

ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਸੀ। ਵਿਧਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਨਾਲ ਅੱਗ ਸਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਰਮਲ ਉੱਤੇ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਵਾਪਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ "ਸ਼ੋਧਣ ਵਾਲੀ ਅੱਗ" ਨਾਲ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ।

ਅੱਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆਂ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਮੇਲ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਚਰਮ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦਾ ਦਿਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਹ ਸਭ ਇਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਇਕੋ ਥਾਂ ਇਕੱਠੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤੇਜ਼ ਵਾਯੂ ਵਾਂਗ ਧੁਨ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜੀਭਾਂ ਦਿਸੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਆ ਟਿਕੀਆਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲੱਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਾਰਣ ਬਖਸ਼ਦਾ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:1-4.

ਆਤਮਾ ਦਾ ਢਲਕਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਅੱਗ ਸਲਗਾਉਣ ਲੱਗੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਤ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ।" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਅਤੇ ਨਿਗਲ ਜਾ; ਇਹ ਤੇਰੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਕੌੜਾ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਹੋਵੇਗੀ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲਿਆ, ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਕੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 10:9, 10.

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਅਹਾਬ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਈਜ਼ੇਬਲ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਲੀਆਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਹਾਬ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਐਲੀਆਹ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਹਾਬ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਈਜ਼ੇਬਲ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੀਆਂ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬੜੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ 11:44.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ "ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਖ਼ਬਰ" ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਇਜ਼ੇਬਲ ਹੈ, ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪੀੜਾ-ਪ੍ਰਤਾਰਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਹਾਬ ਵੱਲੋਂ ਇਜ਼ੇਬਲ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਸਮੇਂ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ।

ਅਹਾਬ ਨੇ ਇਜ਼ੇਬਲ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਏਲੀਯਾਹ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਇਜ਼ੇਬਲ ਨੇ ਏਲੀਯਾਹ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਨ ਵਰਗੀ ਨਾ ਕਰ ਦਿਆਂ, ਤਾਂ ਦੇਵਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਰਨ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 19:1, 2।

ਏਲੀਆਹ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਅਰਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ 1798 ਵਿੱਚ, ਏਲੀਆਹ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1844 ਵਿੱਚ, ਏਲੀਆਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ 1863 ਵਿੱਚ, ਏਲੀਆਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਮੂਸਾ ਦਾ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸਾਰਫ਼ਤ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਜੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ 1856 ਵਿੱਚ ਲਾਉਡੀਕੀਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1863 ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੇ "seven times" ਬਾਰੇ ਐਲੀਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ "seven times" ਦੀ ਗਿਆਨ-ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਤਾਰਕਿਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ 1856 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਹਾਇਰਮ ਐਡਸਨ ਦੇ ਅੱਠ ਅਧੂਰੇ ਲੇਖਾਂ ਰਾਹੀਂ)। ਤਰਕ ਦੇ ਬਲ ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਮੂਲਭੂਤ ਸਤਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ 'stone' ਉਹ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਾਉਡੀਕੀਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਆਪਣੇ ਸਮੂਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੇ ਲਾਉਡੀਕੀਆ ਦੀ ਅੰਧਤਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਐਸਾ ਲੱਛਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਸ "ਸੈਨਿਕ ਜਥੇ" ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ 8:13 ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸੈਨਿਕ ਜਥੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ "ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸਾਰਫਤ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਅੱਗ ਲਈ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੋ ਘਰ ਸਨ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਫਰਾਇਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵੇਲੇ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੀ ਉਹ "ਸੈਨਿਕ ਜਥਾ" ਸਨ, ਜੋ ਹੋਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ "ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਥੋਂ ਲੈ ਆਵੇਗਾ," ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ" ਅਤੇ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ।" ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਾਤਮਕ ਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਯਹੂਦਾਹ ਸੀ। 1798 ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇਰੁਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਸੀ।

ਉਸ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਲਈ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੇਖ ਕੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ—ਇੱਕ ਐਸਾ ਦੇਸ਼ ਜੋ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਵਗਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ... ਤਦ ਮੈਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੇ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਵਗਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ।
ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 20:6, 15.

ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਘਰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਸਨ ਜੋ "ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ" ਸੀ, ਉਹ ਦੇਸ਼ ਜੋ "ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ" ਨਾਲ "ਵਗਦਾ" ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਘਰ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਿਕ "ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼" ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਜੇ ਲਹਿਰ ਇਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਲਹਿਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਰੰਭ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਅਦਵਿਤੀਯ ਦਇਆਵਾਂ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਚੁਰਤਾ ਨਾਲ ਵਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਧਰਤੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਕ੍ਰਿਤਜਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮਸੀਹੀ ਘਮੰਡ, ਲੋਭ ਅਤੇ ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ ਨਾਲ ਖਮੀਰਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ..."

"ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਤਾ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਹਟਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਇਤਨੀ ਛੋਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾ ਨਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਕੰਨ ਇਤਨਾ ਭਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ

ਸੁਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ ਇਕ ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਪੋਪਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣਗੇ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਆਰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ 'ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮਤਿਆਗ' ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਧਰਮਤਿਆਗ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਹੋਵੇਗਾ।" Review and Herald, May 2, 1893.

ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਤੇਰਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੈਨਾ ਅੱਖਰਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੋ ਘਰ ਸਨ। ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁਗਾਂ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਰੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਲਾਠੀ ਵਰਗਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਦੂਤ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉੱਠ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਾਪ। ਪਰ ਜੇ ਅੰਗਣ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਪ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:1, 2.

ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਮੰਦਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ "ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਮਾਪੇ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਦ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨਿੱਕੀ ਪੁਸਤਕ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ, ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਕੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:10।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਕੌੜੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਅਤੇ ਤੇਰਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੌਂਦਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ" "ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ" ਨੂੰ "ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ" ਤੱਕ "ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣਗੇ।" ਇਹ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸਨ। ਇਹ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦਾ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗ ਸੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਹਰਲੇ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ ਅਤੇ "ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਪ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣਗੇ।"

ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ "ਮੰਦਰ, ਅਤੇ ਵੇਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਮਾਪਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਅਤੇ ਤੇਰਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਨਾ' ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ 1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1844 ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਉੱਥੇ ਤੱਕ ਮਾਪਣਾ ਸੀ। 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1798 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਘਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੂਸਾ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ 1844 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਘਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੂਸਾ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਮਾਪ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸੰਖਿਆ ਛਿਆਲੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਪਰ ਤਰਕ-ਵਿਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਦਰ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬਣਦਿਆਂ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਂਗਾ? ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਾਰੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 2:19-21।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਦਮ ਦੇ ਪਤਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦਮ ਦਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪਤਿਤਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਕਾਇਮ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਤ ਸਕੀਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜਿੱਤਿਆ। ਦੇ ਸਾਕੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੀਆਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪਤਿਤਤਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਬਾਬਲ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ।

ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਜੋ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:3.

ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਪਏ ਹਨ, ਜੋ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। 2 ਯੂਹੰਨਾ 1:7.

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸੀ।

“ਮਸੀਹ ਉਜਾੜ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਪਰਖਾਂ ਸਹਿਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿੰਨੀ ਆਦਮ ਅਦਨ ਵਿੱਚ ਪਰਖੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਉਸ ਵੇਲੇ ਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵੰਸ਼ ਅਦਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਭਟਕ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਪਾਪ ਮਨੁੱਖੀ ਵੰਸ਼ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਛੱਡਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਪਤਨ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ।”

“ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਉੱਤੇ ਅਦਨ ਵਿੱਚ ਪਰਖਣਗਾਰੇ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਗ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦੇ ਸਭ ਅੰਗ ਅਤੇ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਸੁਮੇਲਪੂਰਵਕ ਸੰਤੁਲਿਤ ਸਨ। ”

“ਮਸੀਹ, ਪਰਖ ਦੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ, ਆਦਮ ਦੀ ਥਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਕਸੌਟੀ ਨੂੰ ਸਹੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਵਿੱਚ ਆਦਮ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਾਪੀ ਦੀ ਓਰੋਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਆਦਮ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਚਾਨਣ ਤੋਂ ਪਿੱਠ ਫੇਰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਵਿਛੁੜ ਕੇ, ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹਰ ਇਕ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਮੂਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਹੋਰ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਦਮ ਕੋਲ ਅਦਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਤੀ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਬਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਝੱਲਿਆ। ਜਾਤੀ ਦੀ ਓਰੋਂ, ਗਿਰੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਧਾਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।” Selected Messages, book 1, 267, 268.

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਦੇਹ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੇਹ-ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਚਿਤ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈਆਂ ਵਿਗੜਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਜਿਸ ਦਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ, ਛਿਆਲੀ ਕ੍ਰੋਮੋਸੋਮਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੀਨਾਈ ਉੱਤੇ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਛਿਆਲੀ ਦਿਨ ਰਿਹਾ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੰਦਰ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੇ “ਵਿਚਕਾਰ” ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਮਾਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 1798 ਅਤੇ 1844 ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਦੇ “ਵਿਚਕਾਰ” ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਆਉਣ ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸੁੱਧ ਕਰੇਗਾ। ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇਗਾ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਦੇ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਤਖ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਹੁਕਮ ਹਨ, ਦੂਜੀ ਤਖ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਛੇ ਹੁਕਮ ਹਨ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਛਿਆਲੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਇਕੱਠ, ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿਸ ਕੋਲ ਆ ਕੇ, ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਹੈ—ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਮੋਲਕ ਹੈ—ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਇਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਜਕਾਈ ਹੋਣ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਓ।

ਇਸ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਮੋਲਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਲੱਜਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਅਤਿ ਕੀਮਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਆਗਿਆ ਅਣਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਠੋਸ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਗਿਆ ਅਣਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੀ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਰਾਜਸੀ ਜਾਜਕਾਈ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਹਿਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਅਦਭੁਤ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ: ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। 1 ਪਤਰਸ 2:4-10.

ਉਹ ਮੰਦਰ ਜੋ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ "ਨਿਯੁਕਤ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "seven times," "the corner stone," "the stone which the builders disallowed" ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ "rock of offence" ਅਤੇ "stone of stumbling" ਹੈ।

ਜੇ ਵਰਗ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ" ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ "ਪੱਥਰ" ਨੂੰ, ਜੋ "ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਸੀ, "ਜੀਉਂਦਾ ਪੱਥਰ" ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਉਸ "ਪੱਥਰ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਜੋ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ" "ਅਮੋਲਕ" ਸੀ। "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ," "ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ," "ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ" ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ" ਤਦ ਉਹ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ" ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਰੀਥਨ" ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਬਣਾਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ।

ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਂਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ "ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ," ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ-ਨਾ-ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਮੂਸਾ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਸਨ। ਜਦੋਂ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ 1863 ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਸੀ।

ਕਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਹ ਖਿਚੜੀ, ਜੋ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕੱਢਦੀ ਹੈ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਕੇਵਲ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਹੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੰਡਲੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਰਾਜ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਜਾਜਨ ਨਹੀਂ—ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਬਣਾਉਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਾਂ। ਕੁਚ 25:8.

ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੈਨਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੱਠੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੋ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਣਾਈਆਂ

ਸਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਦੇ ਤੇਰਹੀ ਆਇਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੇਰਹੀ ਆਇਤ ਦੇ “ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ” ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੇ ਉਸ ਖ਼ਾਸ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ, “ਨਿੱਤ ਦੇ ਬਲਿਦਾਨ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਪਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਵੇ?” ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ; ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” ਦਾਨੀਏਲ 8:13, 14.

ਜਿਸ ਸਵਰਗੀ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ “ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਭਿਵਿਆਕਤੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “Palmoni” ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਨਹਾਰ, ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਗਿਣਨਹਾਰ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੋ Adventism ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਨਹਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਠੀਕ ਉਸੇ ਥਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਤੇਈਂ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸੌਂ ਹੈ, ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ ਸੱਤ ਸਮੇਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੇਹਾਂ ਘਰਾਂ ਦੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰਤਾ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ “ਸੈਨਾ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰੱਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦਕਿ ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਯਤ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਾਰੇਫ਼ਬ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਅੱਗ ਲਈ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਜਦੋਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੀ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ। 1856 ਵਿੱਚ, ਹਾਇਰਮ ਐਡਸਨ ਦੇ ਅੱਠ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਾਲਮੇਨੀ ਨੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਘਾਤਕ ਪ੍ਰਗਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਵਾਇਆ।

ਯਸਾਯਾਹ ਸੱਤ ਦੇ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ 742BC, 723BC ਅਤੇ 677BC ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ 1798, 1844 ਅਤੇ 1863 ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ। ਉਹ ਸਮਾਪਤੀਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰੇਫ਼ਤਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ (ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਦਾ (ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼) ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਅਦਾਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਬੀ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦਾ ਇਕ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿੰਗ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿਰ—ਇਹ ਸਭ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਸਪਰ ਬਦਲ ਕੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਵੱਲ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿੰਗ, ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ

ਸਿੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਰਕਸੰਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ (ਜੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਘਰਾਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ), ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਘਰਾਨੇ 1844 ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਜਦੋਂ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜੋੜ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ—ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਅਣਜਾਣ” ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।